Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

Et dix̄ ei senex, & si ad placendū hominib,
fiat tale opus. nos tam̄ debem̄ pbere qd egen.
Dix̄ aut̄ ei & parabola talē. Duo homines
erant agricole habitantes in una ciuitate.
& unus ex eis seminans collegit pauca & sor
dida. alius aut̄ negligens seminare omino
nichil collegit. Si aut̄ fiat famis quis e duob,
potest euadere. Et resp fr: Ille qui fecit
quantus paru atq; in mundū. Et dix̄ ei se
nex. Ita & nos seminemus pauca. & si inmun
da. ne famis tempore moriam̄. muneris.

MONACHUS quida. DE DAMNO monachi
erat habens frem̄ seculare. & quicqd labo
rabat pbebat ei. Sed quantū ille ei prebebat.
tantū ille pauperior fiebat. Egens aut̄ mona
chus ille indicauit hec seni cuida. Senex aut̄
dix̄ ei. Si me uis audire ultra nil prebeas ei.
sed dic ei. fr̄ quando habui dedi t̄. tu aut̄ m̄
labora. & ex eo quod laboraueris pbe m̄. &
quicqd t̄ attulerit accipe ab eo. & ubi scis
peregrinū aut senē paupere da illud eis. &
roga ut orent p eo. Ille aut̄ fr̄ hec audiens.
fecit ita. Et aduenientē ad se illo seculari
fre locut̄ ē quēadmodū dixerat senex, &